

Vergaderjaar 2018–2019

32 317

JBZ-Raad

JT

BRIEF VAN DE MINISTER EN STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE EN

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 22 februari 2019

Hierbij bieden wij u, mede namens de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de Geannoteerde agenda aan van de bijeenkomst van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken op 7 en 8 maart in Brussel.

Als bijlage bij de Geannoteerde agenda treft u een geactualiseerd voortgangsoverzicht¹ aan van de JBZ-dossiers voor het eerste kwartaal van 2019.

De Minister van Justitie en Veiligheid,
F.B.J. Grapperhaus

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,
M.G.J. Harbers

¹ Ter inzage gelegd op de afdeling Inhoudelijke ondersteuning onder griffie nr. 164585.

Geannoteerde agenda van de bijeenkomst van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken, 7-8 maart te Brussel

I. Binnenlandse Zaken, Immigratie en asiel

Raad wetgevende besprekingen

1. Voorstel herziening Europese Grens- en Kustwacht Verordening = Voortgangsrapportage

Tijdens dit agendapunt zal de voortgang besproken worden van de wijziging van de Europese Grens- en Kustwacht (EGKW) Verordening. Via de aanbiedingsbrief bij de Geannoteerde agenda voor de informele JBZ-Raad van 7 en 8 februari jl. is uw Kamer geïnformeerd over de voortgang in de onderhandelingen onder het Roemeense voorzitterschap en het standpunt van het kabinet terzake². Het kabinet heeft hierin gemeld dat aanpassing op bepaalde elementen uit de verordening wenselijk is. Zo acht het kabinet een duidelijke link met het Meerjarig Financieel Kader (MFK) van 2021- 2027 wenselijk – mede gezien de Nederlandse wens om hierop te bezuinigen. Verder heeft het kabinet gesteld dat de benodigde capaciteit vraag gestuurd dient te zijn. Uitvraag van capaciteit van de lidstaten mag immers niet leiden tot disproportionele druk op de personele capaciteit van de lidstaten en de nationale taken van de lidstaten mogen niet in het gedrang komen. Daarnaast acht het kabinet het van belang dat regels voor het dragen van wapens en het gebruik van geweld nader worden uitgewerkt. Inmiddels heeft Coreper ingestemd met de Raadpositie. In deze positie zijn, in lijn met de Nederlandse wensen, de regels rondom het dragen van wapens en het gebruik van geweld duidelijk uitgewerkt. Ook is een expliciete link naar het MFK gemaakt. Dit zijn positieve ontwikkelingen. Nederland heeft bij vaststelling van de Raadspositie opnieuw specifiek benadrukt dat de benodigde capaciteit voor het EGKW niet ten koste mag gaan van de inzet van capaciteit voor de nationale taken. In de triloofase zal Nederland hiervoor aandacht blijven vragen. De triloofase zal op 27 februari a.s. beginnen. Het voorzitterschap zal inzetten op afronding van de triloof voor de verkiezingen van het Europees parlement.

2. Hervorming van het Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel en hervestiging

- a. **Dublinverordening**
- b. **Richtlijn opvangvoorzieningen**
- c. **Kwalificatie verordening**
- d. **Asielprocedure-richtlijn**
- e. **Eurodac-verordening (herschikking)**
- f. **Verordening inzake het Asielagentschap van de Europese Unie**
- g. **Verordening tot oprichting van een EU-hervestigingskader
= Voortgangsrapportage / Beleidsdebat**

Bij dit agendapunt wordt een discussie voorzien over de voortgang op de verschillende wetgevende voorstellen van het Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel (GEAS) en van hervestiging. Bij deze Geannoteerde agenda treft u in de kwartaalrapportage een overzicht aan van de stand van zaken van de onderhandelingen over de bovengenoemde voorstellen. Zoals bij uw Kamer bekend, zet het kabinet in op een herziening van het GEAS die leidt tot meer moderne en robuuste asiel- en opvangprocedures in de EU die bestand zijn tegen fluctuaties in de asielinstroom en illegale

² Kamerstukken II 2018–2019, 32 317, nr.538

secundaire migratie tegengaan. Solidariteit en een billijke verdeling van verantwoordelijkheden tussen de lidstaten staan hierbij centraal. Voorts is een herziening nodig om terug te kunnen keren naar een functionerende Schengenzone zonder binnengrenscontroles. Een meerderheid van de lidstaten houdt vast aan een breed gesteund akkoord op het hele GEAS pakket. Daarnaast is er ook een aantal lidstaten, waaronder Nederland, dat dit niet langer wil afwachten en dat pleit voor een akkoord op een kleiner pakket bestaande uit de Eurodac-verordening, het EU-hervestigingskader en de Verordening inzake het Asielagentschap van de Europese Unie. De posities van de lidstaten lopen nog teveel uiteen voor een akkoord op het gehele pakket. Op korte termijn wordt daarom geen voortgang verwacht.

Raad niet-wetgevende besprekingen

3. Migratie: EU samenwerking met derde landen = stand van zaken en uitwisseling van standpunten

Voor de bespreking van dit agendapunt is ten tijde van het opstellen van deze agenda nog geen discussiedocument beschikbaar. Naar verwachting zal de discussie zich vooral richten op de EU samenwerking met Noord-Afrikaanse landen. Mogelijk zal de Commissie stilstaan bij de verschillende lopende activiteiten met deze groep landen. In lijn met de integrale migratieagenda zet het kabinet zich in voor EU samenwerking met derde landen die gericht is op opvang in de regio, het aanpakken van grondoorzaken, het tegengaan van irreguliere migratie en het maken van afspraken over terugkeer.

4. EU reactie op terrorisme – stand van zaken en weg vooruit = Beleidsdebat

Het voorzitterschap heeft een discussiedocument opgesteld over de vooruitgang die er sinds 2015 is geboekt op het voorkomen en bestrijden van terrorisme. In de JBZ-Raad zal hierop worden gereflecteerd en worden gesproken over de toekomst vanwege de benoeming van een nieuwe Commissie en de verkiezing van het Europees parlement.

Nederland vindt dat er de afgelopen jaren veel resultaten zijn behaald op contraterorisme (CT)-gebied in de Europese Unie. Zo is er recentelijk overeenstemming bereikt over de Verordening met betrekking tot het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven (COM 2018 (209)) en is er een algemene oriëntatie bereikt t.a.v. de voorgestelde Verordening voor het voorkomen van de verspreiding van online terroristische inhoud. Verder is onder het Nederlandse voorzitterschap in 2016 een belangrijke stap gezet door het vaststellen van een Routekaart ter verbetering van informatie-uitwisseling en informatiemanagement op JBZ-terrein.

We hebben een lange weg afgelegd sinds het Lissabon-verdrag, maar we hebben nog steeds veel te doen; met name waar het gaat om het implementeren van wat we afgesproken hebben. Ook waar het gaat om het delen van informatie en het gebruiken van Europese systemen en databases die benut worden voor terrorisme bestrijding is er nog verbetering mogelijk. Een relatief klein aantal lidstaten draagt hieraan bij en maakt gebruik van de informatie in deze systemen en databases.

Het is van belang om continu alert te blijven op nieuwe dreigingen en om hier ook op Europees niveau goed en tijdig op in te kunnen spelen. Nederland is van mening dat er verbetering en versterking van coördinatie van het EU-veiligheidsdomein mogelijk en wenselijk is, dat vanwege verschillende commissies, Raadswerkgroepen en dergelijke een

versnipperd karakter kent. Met de Europese Parlementsverkiezingen en de formatie van een nieuwe Commissie in het verschiet, is er momentum om de inspanningen te bundelen om zo de effectiviteit van CT-beleid, uitvoering en monitoring verder te vergroten. Nederland stelt voor om in de nabije toekomst samen met de Commissie en de lidstaten te reflecteren op een consistentere coördinatie op het gebied van interne veiligheid.

5. Verbeteren van democratische weerbaarheid: zorgen voor vrije en eerlijke verkiezingen en tegengaan van desinformatie = Informatie van het voorzitterschap

Het pakket «vrije en eerlijke verkiezingen» bevat een verordening tot wijziging van de verordening Europese politieke partijen en stichtingen³, een mededeling over het garanderen van vrije en eerlijke Europese verkiezingen⁴, een aanbeveling over verkiezingsnetwerken, online transparantie, cybersecurity- en desinformatiecampagnes⁵, en een richtsnoer over de uitvoering van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)⁶. Op 19 oktober 2018 is het BNC-fiche over het pakket naar uw Kamer gestuurd⁷. De mededeling en aanbeveling verwijzen naar de aanpak van online desinformatie, waarover de Commissie in december 2018 een Actieplan heeft gepresenteerd. Op 25 januari jl. is het BNC-fiche hierover aan uw Kamer gestuurd⁸.

Het Europees parlement, de Raad en de Commissie hebben medio januari een akkoord bereikt over de wijziging van de Verordening Europese politieke partijen, zodat deze tijdig voor de verkiezingen van het Europees parlement in werking kan treden. Tijdens de Raad Algemene Zaken van 19 februari jl. zijn Raadsconclusies over vrije en eerlijke Europese verkiezingen aangenomen. In de Raadsconclusies, die betrekking hebben op het gehele pakket, wordt expliciet ingegaan op samenwerking in EU-verband en internationaal verband op het gebied van cybersecurity in relatie tot verkiezingen en de verspreiding van desinformatie. Op 20 februari jl. heeft u over de stand van zaken van de onderhandelingen over deze voorstellen een brief ontvangen van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties met als bijlage deze Raadsconclusies⁹. Het kabinet is positief over het feit dat er in Europees verband aandacht is voor de veiligheid van het organiseren van de verkiezingen, voor de transparantie online en het rechtmatig gebruik van persoonsgegevens, ook in verkiezingscampagnes. Daarbij is het voor het kabinet van belang dat er een helder onderscheid blijft tussen de nationale en Europese competenties.

Het voorzitterschap zal tijdens de Raad toelichten wat de afgelopen periode is gedaan ter implementatie van het pakket «vrije en eerlijke Europese verkiezingen» en het actieplan desinformatie. Daarbij zal het ingaan op de in het verkiezingspakket aangekondigde oprichting van een Europees netwerk van verkiezingsdeskundigen. Deze zijn inmiddels een keer bij elkaar gekomen en zullen dit in aanloop naar de Europese verkiezingen nog een aantal keer doen. Ook zal het voorzitterschap rapporteren over het oprichten van nationale netwerken van bij de verkiezingen betrokken instellingen en hoe de uitwisseling is geregeld

³ COM(2018)636

⁴ COM(2018)637

⁵ COM(2018)5949

⁶ COM(2018)638

⁷ Kamerstukken II 2018–2019, 22 112 nr. 2708

⁸ Kamerstukken II 2018–2019, 22 112 nr. 2760

⁹ Verzonden met kenmerk 2019-0000088118

rondom de maatregelen die lidstaten nemen om de verkiezingen vrij en eerlijk te laten verlopen.

Over de implementatie van het actieplan desinformatie zal het voorzitterschap inzicht geven in de maatregelen die zijn getroffen op Europees niveau zoals het versterken van de *Stratcom Taskforces*, het opzetten van een netwerk van onafhankelijke *factcheckers* en de monitoring van de gedragscode voor sociale media, alsmede de oprichting van een *rapid alert system* om informatie rondom desinformatie Europa-breed te kunnen delen.

II. Gemengd Comité

6. Verordening tot wijziging van de Europese grens- en kustwacht = Beleidsdebat

Zie boven.

III. Veiligheid en Justitie, Grondrechten en Burgerschap

Raad wetgevende besprekingen

1. Richtlijn juridische vertegenwoordigers voor verzameling van bewijs in strafprocedures = Algemene oriëntatie

Naast de verordening inzake het Europees bevel tot verstrekking en het Europees bevel tot bewaring van elektronisch bewijsmateriaal in strafzaken heeft de Commissie ook een Richtlijn voor de vastlegging van geharmoniseerde regels inzake de benoeming van juridische vertegenwoordigers voor het doel van het verzamelen van bewijs in strafprocedures gepresenteerd. Zoals in de Geannoteerde agenda voor de JBZ-Raad van 7 en 8 februari is vermeld¹⁰, is deze richtlijn de afgelopen tijd besproken op Raadswerkgroep-niveau. Het voorzitterschap heeft een algemene oriëntatie ten aanzien van deze richtlijn geagendeerd voor deze JBZ-Raad. Bij het opstellen van deze Geannoteerde agenda was nog geen document beschikbaar dat zal voorliggen ter besluitvorming tijdens de JBZ-Raad.

Zoals verwoord in het BNC fiche over de richtlijn¹¹ worden in de richtlijn regels gesteld voor het aanwijzen van een juridisch vertegenwoordiger door internet dienstverleners met het oog op de in ontvangstneming, naleving en handhaving van het Europees verstrekings- of bewaringsbevel. De richtlijn schept de verplichting voor alle dienstaanbieders die hun diensten in de EU aanbieden om een juridisch vertegenwoordiger in de EU aan te wijzen, met de bovengenoemde taak. Dit kan een natuurlijke persoon zijn of een rechtspersoon. Met dienstaanbieders wordt bedoeld op dezelfde categorieën van dienstaanbieders zoals genoemd in de ontwerpverordening e-evidence: telecomoperators, internetproviders, hosting- en cloudbedrijven, OTT-dienstverleners, digitale handelsplatforms en domeinnaam *registrars* en *registrees*. Ook startups en het MKB vallen onder de verplichting. De Commissie heeft aangegeven dat mogelijk is om met meerdere dienstaanbieders één wettelijke vertegenwoordiger te delen.

¹⁰ Kamerstukken II 2018–2019, 32 317, nr. 538

¹¹ Kamerstukken II, 2017–2018, 22 112, nr. 2594

Dienstaanbieders zijn daarbij vrij om te kiezen in welke lidstaat ze deze wettelijke vertegenwoordiger aanwijzen, onder de voorwaarde dat de dienst aanbieder ofwel in de lidstaat van keuze is gevestigd of daar (ook) diensten aanbiedt. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de handhaving van deze verplichting. Lidstaten zullen in hun nationale wetgeving regels stellen om te borgen dat een juridisch vertegenwoordiger van een dienst aanbieder verantwoordelijk kan worden gehouden voor niet naleving van een verstrekingsbevel en een bewaringsbevel. Lidstaten zullen in hun nationale wetgeving regels opnemen over het treffen van sancties richting serviceproviders bij het niet voldoen aan de verplichting om een wettelijke vertegenwoordiger aan te wijzen. Het is dus aan de lidstaat waar de vertegenwoordiger is gevestigd om eventuele sancties te handhaven. De sancties die de lidstaten op basis van de richtlijn in nationale wetgeving omzetten moeten voldoende doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Het kabinet heeft sinds de presentatie van het voorstel in april 2018 de noodzaak erkend van het aanwijzen van een juridisch vertegenwoordiger voor de daadwerkelijke handhaving van de verplichtingen die voortkomen uit de voorgestelde verordening over een Europese vordering van afgifte en van bevroering van elektronische gegevens. Elektronische dienstverlening is zeer gemakkelijk en in veel gevallen grensoverschrijdend van aard. Om handhavend te kunnen optreden, hebben rechtshandhavingssautoriteiten in de lidstaten behoefte aan een te benaderen vestiging van de dienstverlener dan wel een wettelijk vertegenwoordiger van het bedrijf binnen de EU. De lidstaat waar de juridisch vertegenwoordiger is gevestigd, is in de regel de handhavende lidstaat. In het licht van de notificatieverplichting in de e-evidence verordening is deze lidstaat tevens de te notificeren lidstaat.

Hoewel de noodzaak voor het aanwijzen van een juridisch vertegenwoordiger door het kabinet werd gezien, is het wel belangrijk om oog te hebben voor de administratieve lasten en gevolgen voor kleine bedrijven en start-ups. Zoals hierboven beschreven, is door de Commissie aangegeven dat meerdere dienstaanbieders één wettelijke vertegenwoordiger kunnen delen, maar daarnaast wordt bij het opleggen van sancties op grond van de richtlijn ook rekening gehouden met de mogelijkheden/capaciteiten van micro bedrijven¹² en de financiële gezondheid van bedrijven in het algemeen. Om deze redenen kan Nederland het bereiken van een algemene oriëntatie daarom steunen. Uit de bespreking op Raads werkgroep niveau bleek voorts dat het bereiken van een algemene oriëntatie op brede steun onder de lidstaten zou kunnen rekenen.

2. Voorstel voor een Richtlijn tot bescherming van personen die inbreuken op het Unierecht melden («klokkenluidersrichtlijn») = Voortgangsrapportage

Op 23 april 2018 publiceerde de Commissie een mededeling¹³ en een richtlijn¹⁴ tot bescherming van personen die inbreuken op het Unierecht melden («klokkenluidersrichtlijn»). Het BNC-fiche¹⁵ over deze voorstellen is 1 juni 2018 aan de Kamer verzonden. Voor de bespreking van dit agendapunt is bij het opstellen van deze geannoteerde agenda nog geen document beschikbaar.

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=LEGISSUM%3An26026>

¹³ COM(2018)214

¹⁴ COM(2018)218

¹⁵ Kamerstukken II 2018–2019, 22 112, nr. 2574

Nadat in januari 2019, onder meer met steun van Nederland, de Raadspolitie is vastgesteld bevinden de onderhandelingen zich op dit moment in de triloofase. De onderhandelaars beogen op zeer korte termijn – vóór de Europese Parlementsverkiezingen – een akkoord te bereiken.

De discussie binnen de triloof spitst zich met name toe op de materiële reikwijdte van het voorstel en de systematiek van de meldkanalen. Indien ten tijde van de JBZ-raad nog geen overeenstemming is bereikt in de triloof, zal het voorzitterschap mogelijk een poging doen om een meerderheid te vinden voor mogelijke compromissen die tot een akkoord kunnen leiden. In het geval er ten tijde van de JBZ-Raad wel overeenstemming is bereikt in de triloof, zal het voorzitterschap een toelichting geven en het gevonden akkoord ter goedkeuring voorleggen.

Nederland zal zich – conform het BNC-fiche – positief en constructief blijven inzetten om de onderhandelingen over deze Richtlijn succesvol af te ronden.

Raad niet-wetgevende besprekingen

3. Raadsbesluit inzake de opening van onderhandelingen voor een EU-VS overeenkomst over grensoverschrijdende toegang tot elektronisch bewijs = Beleidsdebat

Op 5 februari 2019 heeft de Europese Commissie een aanbeveling gedaan aan de Raad om een besluit vast te stellen als machtiging tot het openen van onderhandelingen ten behoeve van een overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, betreffende grensoverschrijdende toegang tot elektronisch bewijs voor justitiële samenwerking in strafzaken¹⁶. Tijdens deze JBZ-Raad is een beleidsdebat en geen besluitvorming voorzien, de vaststelling van het onderhandelingsmandaat is tentatief geagendeerd door het voorzitterschap voor de JBZ-Raad van 6-7 juni 2019.

In de brief aan uw Kamer van 5 oktober 2018 heeft het kabinet een uiteenzetting gegeven over de Amerikaanse CLOUD Act. Hierin heeft het kabinet toegelicht dat landen een verdrag kunnen sluiten met de VS over de grensoverschrijdende toegang tot elektronisch bewijs.

Nederland vindt het belangrijk dat een onderhandelingsmandaat de grondrechten zoals die gelden in de EU respecteert, rekening houdt met de gevolgen voor bedrijven en een bijdrage levert aan de rechtshandhaving in de EU in het algemeen en in Nederland in het bijzonder. Het voorstel voorziet hierin en daarom kan Nederland instemmen met het mandaat.

Het is belangrijk om een overeenkomst te sluiten om daarin een procedure op te nemen voor het geval zich rechtsconflicten voordoen. Verder zullen voorwaarden worden afgesproken waaronder EU-lidstaten data kunnen vorderen van bedrijven die gegevens hebben opgeslagen in de VS. Dit leidt tot een kortere en efficiëntere procedure voor de rechtshandhaving, dan het opvragen van data via de gebruikelijke weg van wederzijdse rechtshulp. De waarborgen die hierbij moeten gelden, zijn opgenomen in het mandaat. Er wordt aangesloten bij de grondrechten, vrijheden en algemene beginselen van EU-recht zoals vastgelegd in de EU-verdragen en het Handvest voor de Grondrechten (aldus paragraaf 1.3 van de bijlage bij de aanbeveling).

¹⁶ COM (2019) 70

4. Raadsbesluit inzake de opening van onderhandelingen voor het tweede aanvullend protocol bij het Verdrag van Boedapest inzake cybercriminaliteit = Beleidsdebat

Op 5 februari 2019 heeft de Europese Commissie een aanbeveling gedaan aan de Raad om een besluit vast te stellen als machtiging tot het openen van onderhandelingen¹⁷ over het «Onderhandelingsmandaat voor het tweede aanvullend protocol bij het Verdrag van Boedapest». Tijdens deze JBZ-Raad is een beleidsdebat en geen besluitvorming voorzien, de vaststelling van het onderhandelingsmandaat is tentatief geagendeerd door het voorzitterschap voor de JBZ-Raad van 6-7 juni 2019.

Het Verdrag van de Raad van Europa inzake cybercriminaliteit of Cybercrimeverdrag¹⁸ wordt ook wel het Verdrag van Boedapest genoemd. Bij dat verdrag zijn ook derde landen van buiten de Raad van Europa betrokken. Inmiddels zijn de Verenigde Staten, Canada, Australië, Japan, Panama, de Dominicaanse Republiek, Costa Rica, Chili, Sri Lanka, Tonga, Mauritius, Senegal en Argentinië toegetreden. Er zijn nu 62 verdragspartijen. Het verdrag heeft daarnaast een rol als «model wet» in 40 andere landen en is een bron van inspiratie in enkele tientallen andere landen. Binnen de EU geldt het Cybercrimeverdrag als de basis van het juridisch kader voor opsporing in cyberspace. Op onderdelen is deze basis aangevuld met de richtlijnen 2013/40/EU (over aanvallen op informatiesystemen) en 2011/92/EU (ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie). De ambitie van de bij het cybercrime verdrag aangesloten partijen die aanleiding voor dit voorgestelde mandaat vormt, is om onder meer regelingen voor betere rechtshulp, grensoverschrijdende vorderingen en directe toegang op te nemen in een additioneel protocol bij het verdrag. Het verdrag kent al één additioneel protocol waarin vooral strafbaarstellingen van (online) racisme en xenofobie zijn opgenomen.

In de afgelopen jaren heeft Nederland zowel op ambtelijk als op ministersniveau een actieve rol vervuld in de diverse internationale gremia waar de problematiek rondom grensoverschrijdende cybercrime werd besproken. Onder meer tijdens de *Global Conference on Cyberspace 2015*, het EU-voorzitterschap in 2016 en als voorzitter en lid van het *Cybercrime Convention Committee* van de Raad van Europa heeft Nederland actief bijgedragen aan de ontwikkeling van nieuwe initiatieven ter verbetering van de cybersecurity en tot vergroten van de effectiviteit van de bestrijding van cybercrime. Uw Kamer is over deze activiteiten geïnformeerd in specifieke brieven en in verschillende Geannoteerde agenda's ter voorbereiding op een JBZ-Raad. Deze activiteiten hebben naast Raadsconclusies en de bespreking van de verordening en richtlijn e-evidence binnen de de JBZ-Raad (zie hiervoor), geresulteerd in de start (in 2017) van gesprekken over een aanvullend protocol bij het Cybercrimeverdrag in het comité van verdragspartijen bij de Raad van Europa. Vooralsnog wordt tot eind 2019 in een *drafting group* gewerkt aan concrete tekstvoorstellen die vervolgens in het *Cybercrime Convention Committee* worden behandeld. Het *Committee* biedt het eindresultaat aan het Comité van Ministers van de Raad van Europa aan, die het ook zal bespreken met de bovengenoemde verdragspartijen die geen lid van de Raad van Europa zijn. Als het protocol is aangenomen, zullen staten ieder afzonderlijk moeten ratificeren of toetreden.

¹⁷ COM (2019) 71

¹⁸ Verdrag inzake de bestrijding van strafbare feiten verbonden met elektronische netwerken; Boedapest, 23 november 2001; Tractatenblad, Jaargang 2004, Nr. 290.

De EU is als entiteit geen partij bij het cybercrimeverdrag; de EU lidstaten, op Ierland en Zweden na, zijn dat wel. Omdat er specifieke regelgeving van de EU is o.a. op het gebied van gegevensbescherming en wordt voorbereid via de verordening en richtlijn e-evidence, is het nodig dat de Commissie en de EU lidstaten samen optrekken in de het *Cybercrime Convention Committee*. Hierin moet een mandaat voorzien.

Nederland ondersteunt dat het bewaken van het EU *acquis* – in dit verband vooral de gegevensbeschermingsregels – en de specifieke elementen waarin de EU al verder gaat dan het cybercrimeverdrag, nopen tot het vaststellen van een onderhandelingsmandaat namens alle lidstaten.

Er zijn echter ook onderdelen die nu in het comité van verdragspartijen worden besproken t.a.v. het tweede aanvullende Protocol bij het Verdrag van Boedapest waarvoor het cybercrimeverdrag en de EU wet- en regelgeving geen kader vormen en die wat Nederland betreft buiten het EU onderhandelingsmandaat moeten blijven. Het betreft dan vooral het handelingsperspectief en de juridische instrumenten als politie of justitie niet weten in welk land of bij welke dienstenaanbieder gegevens zich bevinden. Dan moet gebruik worden gemaakt van onderzoeksmethoden waarbij een ander land of een dienstenaanbieder geen medewerking hoeft te verlenen. Het betreft dan bijvoorbeeld een voortgezette netwerkwerkzoeeking vanuit een nationale doorzoeeking van een computer naar de aangesloten netwerkcomponenten (zoals bijvoorbeeld in de *cloud*). Ook kan politie of justitie rechtmatig verkregen inloggegevens gebruiken om alsof zij de gebruiker zijn in te loggen. Ook kan worden gedacht aan het gebruik van de zeer onlangs in Nederland in werking getreden bevoegdheid tot heimelijk betreden van een computer (Wet computercriminaliteit III). Die vormen van zogenoemde directe toegang tot gegevens zijn binnen en buiten de EU, als ze al zijn geregeld, in nationale regelgeving vervat en dan veelal op verschillende manieren. Om de internationale aanpak van cybercrime effectiever te laten zijn, daarbij transparant te zijn en onnodige verschillen in aanpak te voorkomen zodat ook de rechtsstatelijkheid is geborgd, is Nederland voorstander van het ontwikkelen van afspraken en regels via het aanvullende protocol.

Met betrekking tot directe toegang ziet Nederland vooralsnog geen rechtsgrondslag die ertoe noopt dat ook hiervoor een EU onderhandelingsmandaat moet worden vastgesteld, zoals de Commissie in het huidige concept mandaat voorstelt. Dit zijn onderwerpen ten aanzien waarvan de lidstaten een eigenstandige bevoegdheid hebben. Met andere woorden: op deze gebieden is de Unie niet exclusief bevoegd, gezien artikel 3 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Naar verwachting zullen er andere lidstaten zijn die deze visie delen, dit is op Raadswerkgroep niveau al gebleken. In het beleidsdebat over dit onderhandelingsmandaat zal Nederland deze visie inbrengen.

5. Verordening tot instelling van het Europees Openbaar Ministerie (EOM): implementatie **= Informatie van de Commissie over de stand van zaken**

Naar verwachting zal de Europese Commissie onder dit agendapunt de laatste stand van zaken met betrekking tot de voorbereidingen van de feitelijke start van het EOM toelichten. Het selectiepanel bedoeld in artikel 14 (3), EOM-Verordening heeft op 4 februari jl. een shortlist van drie kandidaten voor de positie van Europees hoofdaanklager aan de Raad en het Europees parlement gestuurd. De Raad en het Europees parlement dienen de Europees hoofdaanklager namelijk in onderling overleg te benoemen. Het Europees parlement is voornemens deze kandidaten op

26 februari a.s. te horen. Tot slot loopt er een haalbaarheidsstudie naar het case management systeem voor het EOM. Voor wat de mogelijke uitbreiding van het mandaat van het EOM tot terrorismebestrijding aangaat, verwijst het kabinet u graag naar het BNC-fiche dat u op 19 oktober jl. is toegegaan. Het Voorzitterschap is overigens niet voornemens de uitbreiding van het mandaat van het EOM tijdens deze JBZ-Raad aan de orde te stellen.